

Цикл розвитку дирофілярій відбувається за участю проміжних господарів – комарів різних родів. Розвиток личинок дирофілярій відбувається в організмі комарів протягом 10–15 діб.

Пряма мікроскопія краплини свіжої крові під малим збільшенням мікроскопа – швидкий метод діагностики дирофіляріозу. Відомий метод збагаченого мазка 35 % оцтовою кислотою. Кров в об'ємі 0,1 мл (2 краплі) змішують з 1,5 мл 5 % оцтової кислоти, суміш центрифугують. Осад досліджують під малим збільшенням мікроскопа.

Відомі за дирофіляріозу і імунологічні тести – ELISA. Вони високочутливі і специфічні.

УДК 636.52/.58.085.16

КОРОЛЬ В.В., студент 5 курсу

Науковий керівник – **СОЛОВЬОВА Л.М.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

КЛІНІЧНИЙ ПРОЯВ ТА ПОРІВНЯЛЬНА ЕФЕКТИВНІСТЬ БРОВАФОРМУ ТА БАЙКОКСУ ЗА ЕЙМЕРІОЗУ КУРЧАТ-БРОЙЛЕРІВ

Еймеріоз – ензоотичне захворювання переважно курчат віком від 10 до 90 днів, що проявляється млявістю, відмовою від корму, проносом, виснаженням, анемією, іноді судомами, ураженням епітеліальних клітин слизової оболонки кишечника, що викликається різними видами найпростіших роду *Eimeria*.

Метою досліджень було вивчення клінічного прояву і терапевтичної ефективності бровафому та байкоксу за еймеріозу курей.

Матеріалом для досліджень були курчата-бройлери 3-недільного віку.

Діагноз встановлювали за даними клінічних ознак та копроовоскопічних досліджень комбінованим методом (модифікація Г.А. Котельникова та В.М. Хренова з використанням насиченого розчину гранульованої аміачної селітри).

За гострого перебігу захворювання у курчат-бройлерів знижувався апетит, відмічали виражену спрагу, загальне пригнічення та слабкість. Вони були неактивними, більшу частину часу сиділи, згуртовувалися. Пух та пір'я у них були скуйовджені, тьмяні, крила опущені. Гребінь, сережки і слизові оболонки були анемічними. Послід рідкий, зі слизом, колір його на початку був блідувато-зеленим, у подальшому – темно-коричневим, що обумовлювалося наявністю в ньому крові. У деяких курчат спостерігали розлади центральної нервової системи, що проявлялося паралічами.

При лабораторному дослідженні посліду в полі зору мікроскопа були виявлені ооцисти еймерій. Вони мали овальну форму, були прозорі.

Із утриманих 500 голів птиці ми дослідили 52 проби фекалій. З них еймерії виявили у 22 пробах (всього 459 ооцист). Тобто, екстенсивність інвазії становила 42,3 %. Щодо інтенсивності інвазії необхідно відмітити, що кількість ооцист у середньому становила 21.

Після застосування бровафому у I дослідній групі у лікувальній дозі 4 г/кг комбікорму протягом 7 днів на 10-й день у курчат не відмічали клінічного одужання, вони ще були кволими, у деяких спостерігалися проноси, а екстенсефективність складала 42 %, що свідчить про низький лікувальний ефект даного препарату.

Схема застосування байкоксу у II дослідній групі у дозі 3 мл 2,5 % розчину на 1 л питної води, яку випоювали птиці по 8 годин два дні підряд забезпечила його високу ефективність у боротьбі з еймеріозом птиці, яка полягала у відновленні клінічного стану та відсутності ооцист в полі зору мікроскопа на 10-й день дослідження фекалій курчат-бройлерів.

УДК 619:616.995.1–036/.08:636.4

ЗАЙКА В.В., студент 5 курсу

Науковий керівник – **СОЛОВЙОВА Л.М.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ПОРІВНЯЛЬНА ЕФЕКТИВНІСТЬ АНТИГЕЛЬМІНТИКІВ ЗА АСКАРОЗУ СВИНЕЙ

Захворювання свиней на аскароз завдає значних економічних збитків господарствам, оскільки недоотримується жива маса інвазованих тварин, яка складає лише 50–60 % маси здорових. Крім цього, інвазія послаблює імунну систему, сприяє виникненню різних захворювань заразної та незаразної етіології. Тому пошук нових ефективних антигельмінтиків є актуальним.

Метою досліджень було вивчення поширення гельмінтозної інвазії у свиней ДП «Агрофірма «Слобідська» с. Слобода Кагарлицького району Київської області та антигельмінтних властивостей промектину 1 % і бровальзену за аскарозу свиней.

Досліди провели на підсвинках 2–4-місячного віку, спонтанно інвазованих аскаридами. З цією метою сформували 3 групи свиней (1 контрольну та 2 дослідні) по 10 голів у кожній. Проби фекалій, відібрані індивідуально, досліджували комбінованим методом, стандартизованим Г.О. Котельниковим та В.М. Хреновим.

Тваринам першої дослідної групи вводили промектин 1 % підшкірно, з внутрішньої поверхні стегна у дозі 1 мл на 33 кг живої маси одноразово.

Тваринам другої дослідної групи використовували бровальзен з кормом у дозі 2 г/10 кг маси дворазово з інтервалом 24 год.

Свиням контрольної групи антигельмінтик не призначали. Антигельмінтну ефективність визначали на 12-й день після дегельмінтизації.

Тестами для визначення ефективності лікування були екстенсефективність (ЕЕ) та інтенсефективність (ІЕ).

З метою вивчення епізоотичної ситуації господарства провели відбір та дослідження 100 проб фекалій від свиней різних вікових та виробничих груп.